

Lovforslag nr. L 143. Fremsat den 6. december 1991 af arbejdsministeren (Kirkegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige (Introduktionsperiode, maksimal aflønning i offentlige arbejdstilbud m.v.)

§ 1

I lov om arbejdstilbud til ledige, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 556 af 17. juli 1991, foretages
følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Arbejdsministeren kan fastsætte
nærmere regler om en introduktionsperiode på
en uge forud for et privat arbejdstilbud.«.

2. I § 3 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Det skal så vidt muligt overlades til
private virksomheder at udføre arbejdsopga-
ver, som de ledige er beskæftiget med efter *stk.*
3 og 4.«.

3. § 5, *stk. 1*, affattes således:

»Følgende udgifter med fradrag af statstil-
skuddet gøres til genstand for mellemkommun-
al udligning:

- 1) 75 pct. af kommunerne lønudgifter efter § 4,
stk. 1.
- 2) Lønudgiften til personer, som er beskæfti-
get ved arbejdsopgaver, som kommunen
har overladt til private virksomheder efter §
3, *stk. 6*. Der medtages dog kun en udgift,
der svarer til den gennemsnitlige løn til en

ikke-faglært LO-arbejder i udligningsåret,
incl. ATP-, AUD-bidrag og feriepenge.

Det samlede udligningsbeløb pålignes kom-
munerne i henhold til deres indbyggertal som
opgjort af Danmarks Statistik pr. 1. januar i
udligningsåret.«.

4. I § 5, *stk. 2*, ændres »senest 1. juni« til: »se-
nest 1. september«.

5. I § 6, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

»Arbejdsministeren kan fastsætte særlige
lønvilkår for ansatte i offentlige arbejdstilbud,
jf. § 3, *stk. 2-4*.«.

6. § 11, *stk. 5, 2. pkt.*, ophæves.

7. I § 16 ændres »folketingsåret 1991-92« til:
»folketingsåret 1992-93«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

§ 3

§ 1, nr. 5, får virkning for alle arbejdstilbud,
der påbegyndes efter 31. december 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om arbejdstilbud til ledige er senest bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 556 af 17. juli 1991 (L 20, Folketingstidende 1990-91, Folketingets forhandlinger 371, 7089 og 7525).

Lovforslaget har to formål: dels at skabe større incitamenter for den ledige til selv at søge arbejde, dels at øge antallet af private arbejdstilbud, idet private arbejdstilbud har vist sig at give større mulighed for at opnå varig beskæftigelse efter arbejdstilbudsperioden.

Som reglerne er i dag i lov om arbejdstilbud til ledige, ansættes ledige i arbejdstilbud på almindelige løn- og ansættelsesvilkår, både når arbejdstilbudet er offentligt og privat.

For at skabe større incitamenter for ledige til selv at søge almindeligt arbejde og for at skabe en mere ensartet aflønning i hele den offentlige tilbuds- og dagpengeperiode foreslås det, at den overenskomstmæssige aflønning for alle arbejdstilbudsmottagere i den offentlige sektor maksimalt kan være 80,00 kr. i timen excl. feriepenge m.v. Forskellen mellem aflønningen i arbejdstilbudet og dagpengeniveauet skal kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, som fx transportomkostninger.

Øvrige løn- og ansættelsesvilkår skal fortsat være overenskomstmæssige.

Med henblik på at skaffe flere private arbejdstilbud foreslås det at indføre en *introduktionsperiode* forud for arbejdstilbudet. En sådan periode vil give arbejdsgiveren mulighed for at lære den eventuelle kommende arbejdstager at kende, før den pågældende ansættes.

Ligeledes foreslås det, at (amts)kommunerne så vidt muligt skal søge de arbejdsopgaver, som de ledige er beskæftiget med etableret i private virksomheder.

For at gøre det økonomisk attraktivt for kommunerne at overlade disse arbejdsopgaver til private virksomheder foreslås det, at lade lønudgiften til private arbejdstilbudspersoner, som er beskæftiget ved arbejdsopgaver, som kommunen har overladt til private virksomheder, indgå i den *mellemkommunale*

udligningsordning. Af administrative hensyn medtages dog kun en udgift, der svarer til den gennemsnitlige løn til en ikke-faglært LO-arbejder i udligningsåret, incl. ATP-, AUD-bidrag og feriepenge. I den nuværende udligningsordning kan kommunerne ikke medregne en sådan lønudgift. Ved at lade en sådan gennemsnitlig lønudgift minus statstilskuddet indgå i udligningsordningen, bliver det økonomisk attraktivt for kommunen at få arbejdsopgaven udført af private virksomheder. For (amts)kommunale arbejdstilbudspersoner kan kommunen kun lade 75 pct. af den faktiske lønudgift indgå i udligningsordningen.

De administrative og økonomiske konsekvenser

Maksimal aflønning i offentlige arbejdstilbud

Indførelse af et maksimum ved aflønning i offentlige arbejdstilbud forventes ikke at have nogle væsentlige administrative konsekvenser.

Den samlede offentlige besparelse i 1992 forventes at blive ca. 630 mio. kr.

For kommunerne vil forslaget betyde, at lønudgiften ved ansættelse af personer i arbejdstilbud vil blive mindre.

Forslagets økonomiske konsekvenser vil blive drøftet med de kommunale parter.

Introduktionsperiode

Lovforslaget forventes ikke at have nogen nævneværdige administrative konsekvenser for arbejdsløshedskasserne.

I introduktionsperioden forudsættes der udbetalt dagpenge. Under forudsætning af at lovforslaget medfører, at de private virksomheder øger antallet af ansatte i arbejdstilbud, vil der ske en reduktion af de offentlige udgifter til arbejdstilbud. Ved en øget tilgang til private arbejdstilbud på fx 500 vil lovforslaget betyde en besparelse for det offentlige på ca. 15 mio. kr. om året.

Forslaget forventes først at få virkning fra 1. april 1992.

Overflytning af opgaver til private regi og ændring af den mellemkommunale udligningsordning

I det omfang en række kommunale opgaver overføres til private regi, vil der ske en aflastning af den kommunale administration.

Det vil ikke betyde administrative ændringer for Arbejdsformidlingen, idet formidlingen af ledige vil ske som ved andre private arbejdstilbud.

Overflytning af kommunale opgaver til private regi vil umiddelbart medføre merudgifter som følge af, at ledige nu fremfor et kommunalt arbejdstilbud får et privat arbejdstilbud, der varer 2 måneder længere.

På længere sigt forventes forslaget at medføre en besparelse for det offentlige, da et privat arbejdstilbud i flere tilfælde fører til ustøttet beskæftigelse, end et kommunalt gør.

Forslaget forventes at få virkning fra den 1. januar 1992.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Deltagelse i en introduktionsperiode er frivillig for begge parter, men arbejdsgiveren har mulighed for at undlade at ansætte den ledige i arbejdstilbudet. Den ledige kan efter at have accepteret en introduktionsperiode kun afslå arbejdstilbudet, hvis dette ikke er rimeligt.

Sigtet med introduktionsperioden er alene, at arbejdsgiveren skal lære den ledige at kende før eventuel ansættelse.

Den ledige må således ikke i introduktionsperioden udføre aktiviteter, der efter sin art ville kunne udbydes som arbejde eller ville kunne medføre en indtægt.

I introduktionsperioden modtager den ledige ikke løn fra arbejdsgiveren, men den ledige bevarer retten til arbejdsledighedsdagpenge, forudsat at de almindelige betingelser herfor er opfyldt. Dette betyder bl.a., at den ledige skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet i introduktionsperioden, der betragtes som ledighed.

Introduktionsperioden kan afkortes, hvis begge parter er indforståede hermed.

Til nr. 2 og 3

Forslaget skal opfordre til, at en kommune og en privat virksomhed indgår en aftale om udførelsen af en kommunal arbejdsopgave, hvori det betinges, at der til løsning af opgaven ansættes en eller flere langtidsledige i den private virksomhed.

Vilkårene for ansættelse af ledige er dem, der gælder for fremskaffelse af arbejdstilbud i private virksomheder; herunder løn- og ansættelsesvilkår samt perioden af arbejdstilbudet.

De ledige skal således ansættes i 9 måneder i den private virksomhed. Virksomheden udbetaler lønnen til de ledige og modtager statstilskud i ansættelsesperioden.

Kommunen betaler den private virksomhed for udførelse af opgaven. Statstilskuddet indgår som et element ved fastlæggelsen af prisen på opgaven. Kommunen kan herefter anmelde lønudgifterne minus statstilskuddet til de ledige, der blev ansat af virksomheden, til udligningsordningen. Af administrative hensyn anmeldes den gennemsnitlige løn til en ikke-faglært LO-arbejder i udligningsåret.

Som eksempler på opgaver, der kan være egnede til at udføre i privat regi, kan nævnes vedligeholdelse af sti- og parkanlæg, legepladser og idrætsanlæg, naturpleje og – sikring samt bygningsvedligeholdelse.

Til nr. 4

Forslaget har til formål at forbedre Indenrigsministeriets grundlag for udmelding af kommunernes udligningsbidrag for det kommende år og dermed forbedre kommunernes budgetsikkerhed.

Indenrigsministeriet skal efter de gældende bestemmelser senest den 1. juni underrette kommunerne om den forventede størrelse af deres udligningsbeløb for det følgende år.

Ved at udsætte udmeldingen til august kan en mere aktuel konjunkturvurdering anvendes, og det bliver muligt at inddrage kommunernes opgørelser af udviklingen i det aktuelle år.

Til nr. 5

Personer i arbejdstilbud i den offentlige sektor modtager almindelig overenskomstmæssig løn. Det er hensigten med forslaget, at fastsætte et maksimum for aflønning af alle i offentlige arbejdstilbud til maksimum 80,00 kr. i timen excl. feriepenge m.v.

Den maksimale timeløn reguleres procentvis i overensstemmelse med de offentlige lønskalaer.

Forskellen mellem dagpengemaksimum og lønudgiften skal kompensere for de ekstra omkostninger, der er forbundet med at være i arbejde, fx transportudgifter.

Udmøntningen af bemyndigelsen vil blive drøftet med overenskomstparterne på det offentlige område.

Til nr. 6

Det foreslås, at dette punktum udgår, idet der ikke udbetales iværksætterydelse til deltidsforsikrede, fordi de to arbejdsløshedskasser for selvstændige erhvervsdrivende, der betaler iværksætterydelse, ikke optager deltidsforsikrede medlemmer. Deltidsforsikrede medlemmer, der modtager iværksætterydelse, overgår derfor til disse arbejdsløshedskasser som fuldtidsforsikrede medlemmer.

Til nr. 7

Det foreslås, at revisionen af loven udskydes til folketingsåret 1992-93. Arbejdsministeren forventer, at forslag til revision af loven fremsættes i 1. samling i folketingsåret 1992-93.